

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 913

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 septembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 478 din 8 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2-3	modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale	7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.001. — Hotărâre privind aprobarea normativelor de cheltuieli pentru cea de-a 30-a Conferință anuală cu tema „Youth Participation and Campaign and Party Finance” și pentru Adunarea Generală a Asociației Oficialilor Electorali Europeni (ACEEEO), organizate de Autoritatea Electorală Permanentă în parteneriat cu Secretariatul ACEEEO și desfășurate în perioada 28—30 septembrie 2021	4-5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.015. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 932/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 septembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	5-6	Decizia nr. 13 din 28 iunie 2021 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	8-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.909/856. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind		878. — Ordin pentru modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 478

din 8 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Virgil Bunescu în Dosarul nr. 13.709/325/2018 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.256D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că nu poate fi reținută încălcarea art. 40 din Constituție, acesta neavând incidență în cauză, întrucât este vorba de asocierea în cadrul unei societăți care are în vedere interese, preponderent, patrimoniale. Trebuie avut în vedere și forma societății, respectiv cu răspundere limitată, aceasta fiind constituită în această formă pentru a răspunde într-un anume fel patrimonial.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.709/325/2018, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Virgil Bunescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate împotriva procesului-verbal prin care a fost instituit sechestrul asupra unui număr de părți sociale deținute de acesta în cadrul unei societăți, cu cotă de participare la beneficii și pierderi de 75%.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele legale criticate consacră posibilitatea transmiterii silite a părților sociale către persoane din afara societății și conduc automat la înfrângerea caracterului

voluntar, liber și *intuitu personae* al asocierii comerciale, dând posibilitatea ca un terț, neagreat de asociați, să facă parte din societate și să altereze, în acest mod, fundamentul asocierii.

6. Or, dreptul constituțional de asociere constituie posibilitatea garantată de stat oricărei persoane de a se reuni în mod liber, împreună cu alții, într-o formă asociativă, în principiu permanentă, în scopul de a-și realiza prin efort și acțiuni comune anumite idealuri și interese care îi animă, iar prin reglementarea posibilității unui terț de a participa în societate — împotriva voinței asociaților — se încalcă tocmai acest drept constituțional.

7. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 66 alin. (2) din Legea nr. 31/1990: „(2) *Creditorii prevăzuți la alin. (1) [cei ai asociatului s.n.] pot totuși popri, în timpul duratei societății, părțile ce s-ar cuveni asociaților prin lichidare sau pot sechestra și vinde acțiunile ori părțile sociale ale debitorului lor.*”

Dispozițiile alin. (1) la care face trimitere textul legal criticat prevăd că „*Pe durata societății, creditorii asociatului pot să-și exercite drepturile lor numai asupra părții din beneficiile cuvenite asociatului după bilanțul contabil, iar după dizolvarea societății, asupra părții ce i s-ar cuveni prin lichidare.*”;

— Art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(3) *Vânzarea acțiunilor la societățile închise și a părților sociale se face în mod amiabil, potrivit art. 754, iar în lipsă, de către executor, prin licitație publică, dacă legea nu prevede un sistem special privind circulația acestora.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că se critică, în esență, posibilitatea executării silite a părților sociale raportat la prevederile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

14. În acest sens, Curtea reține că prevederile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 1 din Legea nr. 152/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul înregistrării în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 13 iulie 2015, consacră posibilitatea executării silite a părților sociale, iar art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă cuprinde regulile de valorificare a acestora.

15. Creditorii personali ai asociațiilor au dreptul, potrivit art. 66 din Legea nr. 31/1990, ca, în timpul duratei societății, să ceară înființarea popririi asupra părților ce s-ar cuveni asociațiilor prin dizolvarea și lichidarea societății, suma de bani astfel obținută fiind indisponibilizată în favoarea creditorului asociatului debitor. Pe lângă dreptul de a cere înființarea popririi, creditorii personali ai asociatului beneficiază și de dreptul de a pune sub sechestru și a vinde părțile sociale ale asociațiilor debitori, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

16. În acest context, Curtea reține că, potrivit textelor legale criticate, executarea pe cale silită a drepturilor creditorilor, în cursul duratei societății, privește doar acele bunuri care aparțin asociațiilor, și nu societății, întrucât patrimoniul debitorului asociat în cadrul unei societăți comerciale este distinct de cel al societății însuși, astfel încât creditorii personali ai asociatului nu pot urmări averea societății.

17. Referitor la libertatea de asociere într-o societate cu răspundere limitată, precum cea din prezenta cauză, Curtea observă că aceasta se constituie din persoane fizice sau juridice care se asociază în vederea desfășurării de activități cu scop lucrativ pentru obținerea și împărțirea beneficiilor în temeiul unui contract de drept privat, astfel încât dreptul de asociere, ca drept

fundamental, nu poate constitui temeiul juridic al înființării unei astfel de societăți cu scop lucrativ. Totodată, Curtea reține că nu poate fi susținută critica potrivit căreia se alterează fundamentul asocierii într-o societate, întrucât protejarea intereselor asociațiilor unei societăți cu răspundere limitată, întemeiată pe încrederea reciprocă între asociați, nu poate fi invocată ca argument prioritar în detrimentul intereselor creditorilor, în egală măsură protejați de lege.

18. În continuare, Curtea reține că soluția legislativă privind procedura aplicabilă executării silite a părților sociale cuprinsă, în prezent, în art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă a mai format obiect al controlului de constituționalitate. Curtea, examinând critici similare cu cele din prezenta cauză, formulate prin raportare la aceeași normă de referință, a reținut, prin Decizia nr. 218 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 9 iunie 2015, că invocarea încalcării art. 40 din Constituție referitor la dreptul la asociere nu este incidentă în cauză, dat fiind faptul că, în accepțiunea acestui text constituțional, dreptul de asociere se referă la asociațiile de drept public care nu au scop lucrativ, nu urmăresc obținerea sau împărțirea de beneficii, ci scopuri politice, religioase sau culturale, care să exprime libertatea de gândire și de exprimare. Așadar, temeiul constituirii lor nu este contractul de drept privat, ci libertatea de asociere, consacrată la nivel constituțional.

19. Pentru aceleași considerente, Curtea, prin decizia amintită, nu a reținut nici încalcarea prevederilor art. 11 — *Libertatea de întrunire și de asociere* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Virgil Bunescu în Dosarul nr. 13.709/325/2018 al Judecătorei Timișoara — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 66 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990 și ale art. 757 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea normativelor de cheltuieli pentru cea de-a 30-a Conferință anuală cu tema „Youth Participation and Campaign and Party Finance” și pentru Adunarea Generală a Asociației Oficialilor Electorali Europeni (ACEEEO), organizate de Autoritatea Electorală Permanentă în parteneriat cu Secretariatul ACEEEO și desfășurate în perioada 28—30 septembrie 2021

Având în vedere prevederile art. 103 alin. (1) lit. y) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă normativele de cheltuieli pentru cea de-a 30-a Conferință anuală cu tema „Youth Participation and Campaign and Party Finance” și pentru Adunarea Generală a Asociației Oficialilor Electorali Europeni (ACEEEO), organizate de Autoritatea Electorală Permanentă în parteneriat cu ACEEEO și desfășurate în perioada 28—30 septembrie 2021, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Finanțarea cheltuielilor aferente organizării evenimentelor prevăzute la alin. (1) se suportă de la bugetul de stat, din bugetul

Autorității Electorale Permanente aprobat pentru anul 2021, în limita sumei de 260.000 lei, conform devizului estimativ de cheltuieli prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Autoritatea Electorală Permanentă răspunde, în conformitate cu prevederile legale, de modul de utilizare a sumelor aferente organizării evenimentelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

p. Președintele Autorității Electorale Permanente,
Vajda Zsombor
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 22 septembrie 2021.
Nr. 1.001.

ANEXA Nr. 1

NORMATIVELE DE CHELTUIELI

pentru cea de-a 30-a Conferință anuală cu tema „Youth Participation and Campaign and Party Finance” și pentru Adunarea Generală a Asociației Oficialilor Electorali Europeni (ACEEEO), organizate de Autoritatea Electorală Permanentă în parteneriat cu ACEEEO și desfășurate în perioada 28—30 septembrie 2021

Nr. crt.	Normative de cheltuieli	Limita maximă Cantitatea (lei/persoane/zile)
1.	Cheltuieli privind transportul intern al participanților	200 lei/persoană
2.	Cheltuieli zilnice de masă	230 lei/persoană/zi
3.	Cheltuieli privind oferirea unei recepții de bun venit într-o locație istorică	450 lei/persoană
4.	Inchirierea sălilor de desfășurare a evenimentelor și servicii tehnico-administrative și sonorizare	4.000 lei/zi
5.	Cadouri simbolice pentru delegațiile internaționale	400 lei/delegație
6.	Materiale promoționale, informative și de lucru	300 lei/persoană
7.	Alte servicii (fotografii, manifestări cultural-artistice)	210 lei/persoană
8.	Servicii de interpretariat în limbile de lucru ale evenimentelor (română, engleză, rusă)	750 lei/interpret/zi
9.	Închiriere cabine de interpretariat și servicii tehnice aferente	4.000 lei/zi
10.	Închiriere și amenajare standuri expozanți	1.500 lei/expozant
11.	Organizarea unor vizite la obiective turistice	70 lei/persoană
12.	Tratații și pauze de cafea	30 lei/persoană/zi

DEVIZ ESTIMATIV DE CHELTUIELI

pentru cea de-a 30-a Conferință anuală cu tema „Youth Participation and Campaign and Party Finance” și pentru Adunarea Generală a Asociației Oficialilor Electorali Europeni (ACEEEO), organizate de Autoritatea Electorală Permanentă în parteneriat cu ACEEEO și desfășurate în perioada 28—30 septembrie 2021

Nr. crt.	Denumirea activității	Suma alocată (lei)
1.	Cheltuieli privind transportul intern al participanților	20.000
2.	Cheltuieli zilnice de masă	69.000
3.	Cheltuieli privind oferirea unei recepții de bun venit într-o locație istorică	45.000
4.	Închirierea sălilor de desfășurare a evenimentelor și servicii tehnico-administrative și sonorizare	12.000
5.	Cadouri simbolice pentru 35 de delegații internaționale	14.000
6.	Materiale promoționale, informative și de lucru	30.000
7.	Alte servicii (fotografii, manifestări cultural-artistice)	21.000
8.	Servicii de interpretariat în limbile de lucru ale evenimentelor (română, engleză, rusă)	13.500
9.	Închiriere cabine de interpretariat și servicii tehnice aferente	12.000
10.	Închiriere și amenajare standuri expozanți	7.500
11.	Organizarea unor vizite la obiective turistice	7.000
12.	Tratații și pauze de cafea	9.000
TOTAL		260.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 932/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 septembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Ținând seama de măsurile adoptate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 73/2021 privind stabilirea unor măsuri necesar a fi aplicate în contextul pandemiei de COVID-19, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 932/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 septembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 9 septembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 2 articolul 4 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În condițiile art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, este permisă participarea la una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 3 art. 1 pct. 3, 4, 5¹, 8¹, 10—12¹, 20, 21, 22, 23¹, 27¹, 30¹, 33¹, art. 6 pct. 3 și 3¹, precum și art. 9 pct. 4¹, 5¹, 10¹, 13¹ și 15¹ numai persoanelor care se află în una dintre următoarele situații:”

2. La anexa nr. 3 articolul 2 alineatul (1) punctul 1, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. În toate localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 6/1.000 de locuitori și mai mică sau egală cu 7,5/1.000 de locuitori se interzice circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei în zilele de vineri, sâmbătă și duminică în intervalul orar 20,00—5,00, cu următoarele excepții:”

3. La anexa nr. 3 articolul 2 alineatul (1), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. măsurile instituite în localitățile prevăzute la pct. 1 nu se mai aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 5,5/1.000 de locuitori, iar cele instituite în localitățile prevăzute la pct. 2 nu se mai aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 7/1.000 de locuitori;”

4. La anexa nr. 3 articolul 2 alineatul (1), după punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 4 și 5, cu următorul cuprins:

„4. măsurile instituite în localitățile prevăzute la pct. 1 și 2 nu se aplică persoanelor care sunt vaccinate împotriva virusului

SARS-CoV-2 și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare și care fac dovada îndeplinirii acestei condiții prin intermediul certificatului de vaccinare, pe suport hârtie sau în format electronic, sau al certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19;

5. măsurile instituite în localitățile prevăzute la pct. 1 și 2 nu se aplică persoanelor fizice provenite din state ale căror autorități nu emit certificate digitale ale Uniunii Europene privind COVID-19 sau documente compatibile cu aceste certificate, vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare și care fac dovada îndeplinirii acestei condiții prin documente, pe suport hârtie sau în format electronic, care să ateste vaccinarea acestora.”

5. La anexa nr. 3 articolul 6, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice în interiorul centrelor comerciale este permisă în județele/localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 3/1.000 de locuitori și mai mică sau egală cu 6/1.000 de locuitori numai în zonele de consum delimitate față de restul spațiului public și amenajate în acest scop. Accesul în zonele de consum astfel delimitate și amenajate este permis doar pentru persoanele care sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, persoanele care prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 72 de ore sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 48 de ore, respectiv persoanele care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu virusul SARS-CoV-2;”

6. La anexa nr. 3 articolul 6, punctele 4—6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. măsurile prevăzute la pct. 1—3¹ se aplică și operatorilor economici care desfășoară activități în spațiile publice închise care au un acoperiș, plafon sau tavan și care sunt delimitate de cel puțin 2 pereți, indiferent de natura acestora sau de caracterul temporar sau permanent;

5. în situația în care activitatea operatorilor economici prevăzuți la pct. 1—3¹ este restricționată sau închisă, se permit prepararea

hranei și comercializarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice care nu se consumă în spațiile respective;

6. operatorii economici prevăzuți la pct. 1—3¹ vor respecta obligațiile stabilite prin ordin al ministrului sănătății și al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului, emis în temeiul art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;”

7. La anexa nr. 3 articolul 7, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își organizeze și să își desfășoare activitatea în zilele de vineri, sâmbătă și duminică în intervalul orar 5,00—18,00, în toate localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 6/1.000 de locuitori și mai mică sau egală cu 7,5/1.000 de locuitori.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (1) nu se mai aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 5,5/1.000 de locuitori, iar cele de la alin. (2) nu se mai aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 7/1.000 de locuitori.”

8. La anexa nr. 3 articolul 13¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul persoanelor fizice provenite din state ale căror autorități nu emit certificate digitale ale Uniunii Europene privind COVID-19 sau documente compatibile cu aceste certificate, organizatorii/operatorii economici care desfășoară activități potrivit prezentei anexe au obligația de a verifica existența documentelor, pe suport hârtie sau în format electronic, care să ateste vaccinarea, testarea sau vindecarea de infecția cu virusul SARS-CoV-2 a acestor persoane.”

9. La anexa nr. 3 articolul 13¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Obligația de a prezenta rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2, nu mai vechi de 72 de ore, sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2, nu mai vechi de 48 de ore, nu se aplică în cazul persoanelor care au vârsta mai mică sau egală cu 12 ani.”

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul sănătății, interimar,

Vass Levente,

secretar de stat

p. Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului, interimar,

Daniela Nicolescu,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Mihnea-Claudiu Drumea,

secretar de stat

București, 23 septembrie 2021.

Nr. 1.015.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.909 din 23 septembrie 2021

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 856 din 13 septembrie 2021

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale

Având în vedere:

— titlul VIII din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. CAZ 533 din 22.09.2021 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 2.548 din 13.09.2021 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 2 iulie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, după codul de indemnizație 15 „Risc maternal” se introduce un nou cod de indemnizație, codul 16, cu următorul cuprins:

„16 Unele tipuri de arsuri, inclusiv pentru perioada de recuperare ..... 100%”.

2. În anexa nr. 2, la articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Eliberarea certificatului de concediu medical se va face pe baza adeverinței de la plătitor, cu excepția urgențelor medico-chirurgicale, a unor tipuri de arsuri, inclusiv pentru perioada de recuperare, prevăzute la art. 18 alin. (5) din Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017, cu modificările și completările

ulterioare, a bolilor infectocontagioase din grupa A, prevăzute în lista aprobată prin hotărâre a Guvernului, a bolilor infectocontagioase pentru care se instituie măsura izolării, stabilite prin hotărâre a Guvernului, precum și în cazul carantinei.”

3. În anexa nr. 2, la articolul 11, punctul 6, prima teză se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Cod indemnizație: pentru codul de diagnostic care a determinat eliberarea certificatului de concediu medical se va înscrie codul corespunzător al indemnizației de asigurări sociale de sănătate/codul corespunzător al indemnizației de asigurare la accidente de muncă și boli profesionale (1—16), în cifre și litere, conform specificațiilor de pe versoul certificatului de concediu medical.”

Art. II. — (1) Formularele de certificate de concediu medical în formatul în vigoare până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se utilizează până la epuizarea stocului existent, dar nu mai târziu de 31.12.2021.

(2) Pe formularele prevăzute la alin. (1) care se eliberează până la data de 31.12.2021 inclusiv, pe codul de indemnizație 16, medicul curant va înscrie în rubrica „Observații” „Cod indemnizație 16 — Unele tipuri de arsuri, inclusiv pentru perioada de recuperare ..... 100%”, utilizând semnătura și parafa.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății, interimar,
Cseke Attila Zoltán

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 13

din 28 iunie 2021

Dosar nr. 1.238/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Angelica Denisa Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache-Bogdan	— judecător la Secția a II-a civilă
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.238/1/2021 este constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare, Antonia Constantin.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov.

6. Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii, precum și cu privire la faptul că la dosar au fost depuse hotărâri definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu există chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii.

8. Doamna procuror Antonia Constantin, rezumând orientările divergente ale practicii judiciare identificate prin sesizare, arată că opinia exprimată de procurorul general este că recursul în interesul legii de față este inadmisibil. Apreciind că sunt îndeplinite cerințele legale referitoare la calitatea titularului și la dovada existenței practicii neunitare, susține că nu este îndeplinită cerința existenței unei veritabile probleme de drept, apte a fi soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismul de unificare a practicii reprezentat de recursul în interesul legii. Invocă considerentele de la paragrafele 75—79 din Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 23 iunie 2020 (*Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020*), prin care s-a reținut că dispozițiile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*), nu au caracter lacunar, neclar, susceptibil de mai multe interpretări. Chiar dacă aceste considerente au fost reținute de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în analiza condiției dificultății problemei de drept, condițiile de admisibilitate a sesizării pot fi transpuse *mutatis mutandis* și în privința sesizării cu recurs în interesul legii. Dispozițiile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 sunt clare și lipsite de echivoc în a permite cumulusul reducerilor vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 55 din Legea nr. 263/2010 doar cu reducerile prevăzute în alte acte normative, astfel încât o interpretare extensivă a normei în sensul solicitat de autorul sesizării excedează pronunțării unei decizii interpretative.

9. Doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

10. La data de 12 aprilie 2021, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea recursului în interesul legii vizând următoarea problemă de drept: *interpretarea sintagmei „alte acte normative” din cuprinsul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul de a se stabili dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr. 263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie.*

11. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la 28 aprilie 2021, formându-se Dosarul nr. 1.238/1/2021, cu termen de soluționare la 28 iunie 2021.

II. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

12. Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să interpreteze, în vederea aplicării unitare, următoarele prevederi legale:

Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare

Art. 55. — „(1) Persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, după cum urmează:

a) conform tabelului nr. 1, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă; (...)

b) conform tabelului nr. 2, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, precum și în situația celor care au realizat stagii de cotizare în locurile de muncă încadrate în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1); (...)

c) cu câte 6 luni, pentru fiecare an de privare de libertate, de deportare în străinătate, după data de 23 august 1944, și/sau de prizonierat, în situația persoanelor cărora le-au fost stabilite drepturi privind vechimea în muncă, în condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)—c) și la alin. (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat.

(2) Persoanele care au realizat stagii de cotizare atât în sistemul public de pensii, cât și în sisteme neintegrate acestuia beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare, în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), numai pentru stagiile de cotizare realizate în sistemul public de pensii.”

Art. 58. — „Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează:

a) cu 15 ani, în situația asiguraților cu handicap grav, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare;

b) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare;

c) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, stagiul complet de cotizare.”

Este de precizat că prin Decizia Curții Constituționale nr. 632 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 26 noiembrie 2018 (*Decizia nr. 632 din 9 octombrie 2018*), s-a constatat că sintagma „preexistent calității de asigurat” cuprinsă în art. 58 din Legea nr. 263/2010 este neconstituțională.

Art. 60. — „(...) (2) Reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani. (...)”

III. Examenul practicii judiciare

13. Din verificarea practicii instanțelor judecătorești, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a identificat existența a două orientări ale practicii în această problemă de drept.

14. Astfel, într-o primă orientare s-a apreciat că nu se poate cumula reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 58 din Legea nr. 263/2010 pentru condiții de handicap cu reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 55 din aceeași lege pentru activitatea lucrată în grupele I și a II-a de muncă, deoarece sintagma „alte acte normative” din conținutul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 nu permite un cumul de beneficii din aceeași lege.

15. În susținerea acestei opinii au fost aduse următoarele argumente:

— reducerea vârstei standard de pensionare, la care se referă art. 58, pentru persoanele ce au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap, este prevăzută chiar de Legea nr. 263/2010, iar nu de alte acte normative, astfel cum stipulează art. 60 din Legea nr. 263/2010, pentru a putea fi cumulată cu aceea prevăzută de art. 55;

— se mai invocă argumente care țin de topografia art. 60, normă care este situată după toate celelalte articole despre care s-a făcut vorbire în precedent, ce instituie derogări sub aspectul vârstei standard de pensionare, iar în măsura în care intenția legiuitorului ar fi fost aceea de a acorda posibilitatea cumulului reducerilor de vârstă prevăzute de art. 56—59 cu cele de la art. 55, ar fi prevăzut-o în mod expres la art. 60, lucru care nu s-a întâmplat;

— instanța nu poate extinde beneficiul prevăzut de articolul menționat și la alte situații numai pentru simplul fapt că acestea ar fi discriminatorii, întrucât un astfel de mod de interpretare ar conduce la crearea unor norme pe cale judiciară, lucru care nu este permis, întrucât s-ar încălca principiul separației puterilor în stat;

— Curtea Constituțională a României, prin deciziile nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a reținut că instanțele judecătorești nu au competența să anuleze sau să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege pe motiv că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

16. În sensul acestei orientări a practicii judiciare s-a depus Decizia civilă nr. 2.131 din 13 iulie 2020, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 38.736/3/2018.

17. În cea de-a doua orientare a practicii s-a considerat că se pot cumula beneficiile reducerii vârstei standard de pensionare, fără a se depăși o reducere totală de 13 ani, cumul ce s-ar aplica doar asiguraților cu handicap mediu sau accentuat, întrucât asigurații cu handicap grav beneficiază deja, în temeiul art. 58 din Legea nr. 263/2010, de o reducere cu 15 ani a vârstei de pensionare, prin urmare, mai mare decât limita permisă de art. 60 alin. (2) din aceeași lege.

18. În susținerea acestei soluții au fost invocate următoarele argumente:

— rațiunea cumulării celor două reduceri, fără însă a se depăși o reducere totală de 13 ani, rezultă din interpretarea sintagmei „alte acte normative” din conținutul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 în sensul că pentru stabilirea caracterului special al normei nu este neapărat necesar ca aceasta să fie cuprinsă într-un act normativ separat, ci poate fi vorba și de un text de lege care instituie o excepție de la regula generală, chiar dacă acel text de lege este inclus într-un act normativ ce

constituie dreptul comun în materie la data deschiderii dreptului la pensie al părții reclamante;

— un argument similar a fost invocat în opinia procurorului general, redată în considerentele Deciziei nr. 6 din 8 decembrie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 2 februarie 2015 (*Decizia nr. 6 din 8 decembrie 2014*), conform căruia „caracterul special al unei reglementări de drept poate îmbrăca fie forma unui act normativ distinct, fie a unor articole inserate într-o lege care are valoarea unei reglementări generale, esențial fiind ca norma să reglementeze o situație de excepție de la regula generală”, în speță, regula generală fiind cea prevăzută de art. 55 din Legea nr. 263/2010;

— nu prezintă relevanță deciziile Curții Constituționale nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, întrucât nu se refuză aplicarea unui act normativ cu putere de lege, ci este vorba de modul de interpretare a prevederilor cuprinse în art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

19. În sensul acestei orientări a practicii instanțelor de judecată a fost depusă Decizia civilă nr. 118/Ap din 9 februarie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 107/62/2020.

20. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie, potrivit documentării realizate de titularul recursului în interesul legii.

IV. Opinia titularului sesizării — Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov

21. Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a apreciat că se pot cumula beneficiile reducerii vârstei standard de pensionare, fără a se depăși reducerea totală de 13 ani, cumul ce s-ar aplica doar asiguraților cu handicap mediu și celor cu handicap accentuat, întrucât asigurații cu handicap grav beneficiază deja, în temeiul art. 58 din Legea nr. 263/2010, de o reducere cu 15 ani a vârstei de pensionare, așadar, mai mare decât limita stabilită de art. 60 alin. (2) din aceeași lege.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

22. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat, în principal, că recursul în interesul legii este inadmisibil, nefiind îndeplinită condiția referitoare la existența unei probleme de drept apte a fi soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismul de unificare declanșat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov.

23. În fundamentarea punctului său de vedere, procurorul general a invocat Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru interpretarea dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul de a se stabili dacă reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 58 poate fi cumulată cu cea reglementată de art. 55 din Legea nr. 263/2010, reținând lipsa condiției de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite.

24. În acel context, instanța supremă a arătat că, pentru a fi justificată intervenția sa prin intermediul mecanismului procedural al pronunțării unei hotărâri prealabile, este necesar ca norma juridică ce face obiectul sesizării să nască probleme reale de interpretare, fiind redactată în termeni neclari, imprecizi și, în acest fel, să poată duce la soluții diferite în practica judiciară.

25. Înalta Curte de Casație și Justiție a observat că aceasta presupune o interpretare literală și sistematică a normei

cuprinse în art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, atribuit ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată, deoarece operațiunea de interpretare a textului de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează un litigiu nu poate fi delegată completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

26. În considerentele decisive dezvoltate în paragrafele 75—79 ale acestei decizii s-a reținut că dispozițiile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 nu au un caracter neclar, lacunar, susceptibil de mai multe interpretări și, pe de altă parte, că în procedura cu care a fost investită nu se poate substitui instanței de contencios constituțional.

27. Chiar dacă aceste considerente au fost formulate în contextul analizării dificultății chestiunii de drept, condițiile și limitele de admisibilitate a sesizării pot fi transpuse *mutatis mutandis* și în privința sesizării cu recurs în interesul legii.

28. Așadar, concluzia procurorului general a fost aceea că dispozițiile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 sunt clare și lipsite de echivoc în a permite cumulul reducerilor vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 55 din Legea nr. 263/2010 doar cu reducerile prevăzute în alte acte normative, astfel încât o interpretare extensivă a normei în sensul solicitat de autorul sesizării excedează pronunțării unei decizii interpretative.

29. Asupra fondului problemei de drept, procurorul general a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în vederea înscrierii la pensia pentru limită de vârstă, asigurații care au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap accentuat și mediu nu pot cumula reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute de art. 58 lit. b) și c) cu reducerile vârstelor de pensionare prevăzute de art. 55 alin. (1) lit. a) și b) din lege, sintagma „alte acte normative” conținută de art. 60 alin. (2) având semnificația de acte normative distincte de Legea nr. 263/2010.

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

30. Din verificările efectuate rezultă că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, respingând excepțiile invocate.

31. Astfel, prin Decizia nr. 547 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 9 ianuarie 2019, instanța de contencios constituțional a reținut următoarele:

„21. *Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reamintește că, în Decizia nr. 395 din 14 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 19 august 2016 (paragraful 16), a reținut că dreptul la pensie, ca și dreptul la alte forme de asigurări sociale ori de protecție socială, se acordă potrivit legii. Astfel, legiuitorul este în drept ca, în reglementarea cadrului sistemului public de pensii, să stabilească criteriile și condițiile concrete în care asigurații pot beneficia de pensie, tipurile de pensii care pot fi acordate, regulile generale de acordare a acestora și regulile derogatorii pentru situații deosebite, precum și modul de calcul al pensiilor. În acest sens este și Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007. Prin Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, Curtea a stabilit că în sistemul public de pensii există mai multe categorii socioprofesionale care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește calculul pensiilor, fără ca aceasta să aibă semnificația unei discriminări. În acest sens pot fi amintite persoanele care au desfășurat activitatea în condiții deosebite ori speciale de muncă și care beneficiază de vârste de pensionare și stagii de cotizare mai reduse. Factorul determinant în instituirea tratamentului*

juridic diferențiat îl constituie condițiile specifice în care aceste categorii socioprofesionale au desfășurat activitatea.”

32. Prin Decizia nr. 632 din 9 octombrie 2018, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 263/2010, Curtea Constituțională a avut un *revirement jurisprudențial* în ceea ce privește evaluarea constituționalității acestei norme din perspectiva prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituția României, republicată, referitoare la principiul egalității în drepturi a cetățenilor și interzicerea discriminării, dar și în raport cu garanțiile constituționale antrenate de art. 50 din Constituție, care oferă o *protecție specială* unei anumite categorii de titulari de drepturi fundamentale, respectiv persoanele cu handicap.

33. Din conținutul acestei decizii, pentru fondul problemei de drept deduse soluționării pe calea prezentului recurs în interesul legii, prezintă relevanță următoarele paragrafe:

„30. Curtea observă însă că există aspecte ce se convertesc în motive de *revirement jurisprudențial*, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentei cauze.

31. Astfel, în primul rând, Curtea reține că pensia de invaliditate nu reprezintă un beneficiu care poate fi acordat **exclusiv** persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap ulterior calității de asigurat. Dimpotrivă, potrivit dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 263/2010, «Pensia de invaliditate se cuvine **persoanelor** care nu au împlinit vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 și care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza: a) accidentelor de muncă și bolilor profesionale, conform legii; b) neoplaziilor, schizofreniei și SIDA; c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca», *deci inclusiv persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat. Or, câtă vreme posibilitatea de a obține pensia de invaliditate este deschisă și persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, acordarea acesteia persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap ulterior calității de asigurat nu mai poate avea semnificația unei compensări pentru neacordarea beneficiului prevăzut de art. 58 din Legea nr. 263/2010.*

32. În al doilea rând, *cuantumul pensiei de invaliditate este, în principiu, mai mic decât al pensiei pentru limită de vârstă, acordate în condițiile art. 58 din Legea nr. 263/2010. Acest lucru reiese, cu claritate, din coroborarea dispozițiilor care reglementează modalitatea de calcul al pensiei de invaliditate și, respectiv, al pensiei prevăzute de dispozițiile art. 58 din Legea nr. 263/2010. Astfel, în ceea ce privește calculul pensiei de invaliditate, relevante sunt dispozițiile art. 98 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora «Pentru stagiul potențial, acordat persoanelor în drept să obțină o pensie de **invaliditate**, punctajul lunar este de: a) 0,70 puncte pentru gradul I de invaliditate; b) 0,55 puncte pentru gradul II de invaliditate; c) 0,35 puncte pentru gradul III de invaliditate», iar, pentru calculul pensiei prevăzute de art. 58 din Legea nr. 263/2010, sunt relevante dispozițiile art. 95 alin. (1) și (2) din aceasta, potrivit cărora «(1) Punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5», respectiv «(2) În situația persoanelor prevăzute la art. 56—59, la stabilirea punctajului mediu anual se iau în considerare stagiile de cotizare complete prevăzute la aceste articole». Astfel, în vreme ce punctajul lunar, definit de art. 3 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 263/2010 drept «numărul de puncte realizat de asigurat într-o lună, calculat prin raportarea câștigului salarial brut lunar sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică», **luat în calculul pensiei de***

invaliditate, nu poate fi niciodată supraunitar, în cazul calculului pensiei acordate în condițiile art. 58 din Legea nr. 263/2010, acesta poate, în principiu, să fie supraunitar. Având în vedere semnificațiile noțiunilor de punctaj anual și, respectiv, punctaj mediu anual [Dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. m) și n) din Legea nr. 263/2010 dispun că «În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...) m) **punctaj anual** — numărul de puncte realizat de asigurat pe parcursul unui an calendaristic, obținut prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare; n) **punctaj mediu anual** — numărul de puncte realizat de asigurat, calculat prin raportarea punctajului total realizat de acesta în întreaga perioadă de activitate la numărul anilor corespunzător stagiului complet de cotizare prevăzut de lege la data pensionării], precum și dispozițiile art. 94 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora «Cuantumul pensiei se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie», rezultă că, întotdeauna, cuantumul pensiei, indiferent de natura acesteia, deci inclusiv a celei de invaliditate, este influențat de punctajul lunar.

33. Prin urmare, Curtea reține că posibilitatea oferită persoanelor care au realizat, în condiții de handicap ulterior calității de asigurat, un stagiul de cotizare de a obține pensia de invaliditate nu reprezintă o compensare **completă** a faptului că nu beneficiază de pensia prevăzută de art. 58 din Legea nr. 263/2010 și, ca atare, nu se mai poate susține caracterul justificat al acestuia.

34. În al treilea rând, așa cum subliniază și pârâta din cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Casa Județeană de Pensii Cluj, este posibil ca, în fapt, o anumită boală, prin natura sa, să determine doar încadrarea în grad de handicap, fără a se naște dreptul la pensie de invaliditate, deoarece capacitatea de muncă este pierdută într-un procent mai mic de 50%. Prin urmare, statutul de persoană cu handicap nu atrage eo ipso calitatea de persoană a cărei capacitate de muncă a fost eliminată sau, cel puțin, redusă la jumătate. De altfel, însuși conținutul reglementării criticate nu lasă loc de îndoială în această privință, câtă vreme este reglementată situația persoanelor care au dobândit un handicap anterior dobândirii calității de asigurat, inclusiv de către o persoană care muncește.

35. În mod corelativ, o persoană care a obținut pensie de invaliditate nu este, în mod necesar, și persoană cu handicap, în înțelesul art. 2 din Legea nr. 448/2006. Astfel, oricare dintre bolile sau/si accidentele care nu au legătură cu munca și a căror survenire a generat pierderea totală sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă a unor persoane poate să nu afecteze în mod decisiv accesul acestora cu șanse egale la viața societății, valoare protejată de art. 50 din Constituție și Legea nr. 448/2006. O persoană care a dobândit una dintre bolile menționate în art. 68 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu este eo ipso împiedicată, total sau parțial, să participe la viața societății, astfel că ea nu devine în mod implicit persoană cu handicap.

36. Deosebirea dintre noțiunea de handicap și noțiunea de invaliditate se reflectă și la nivel procedural, astfel cum a arătat și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 16 din 21 septembrie 2015 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de Avocatul Poporului privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 263/2010, respectiv ale art. 47 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, și anume stabilirea înțelesului termenului «nevăzător», statuând că «încadrarea în grad de handicap și încadrarea în grad de invaliditate sunt operațiuni tehnico-medicale și juridice diferite, cărora legea le atribuie efecte distincte, reglementându-le prin norme proprii fiecărei categorii». În plus, Curtea observă că, în Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012, a statuat că pensia de invaliditate are natura juridică a unei **prestații de asigurări sociale** reglementate de art. 47 alin. (2) din Constituție, pe când ajutorul acordat în temeiul Legii nr. 448/2006 are un caracter

social, ce își găsește justificarea în art. 50 din Constituție; prin urmare, temeiurile acordării acestora sunt diferite.

37. Având în vedere aspectele anterior evidențiate, Curtea reține că trăsăturile care deosebesc categoriile de subiecte și pe care statul le poate lua în considerare când le tratează în mod diferit trebuie să aibă relevanță pentru scopul care se urmărește a fi realizat. Astfel, potrivit Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 18 iulie 1994, pronunțată în Cauza *Karlheinz Schmidt împotriva Germaniei*, paragraful 24, «o diferență de tratament este discriminatorie din perspectiva articolului 14 dacă „nu are o justificare obiectivă și rezonabilă”, adică dacă nu urmărește un „scop legitim” sau dacă nu există „o relație de proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul care se urmărește a fi realizat”».

38. Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, a statuat că statutul de persoană cu handicap trebuie să îi plaseze într-o poziție egală pe toți cei care au acest statut, care trebuie să se bucure în aceeași măsură de aceleași facilități fiscale, în speță fiind vorba de scutiri de impozit pe veniturile realizate. În mod contrar, se instituie o situație discriminatorie în cadrul aceleiași categorii de persoane, care este contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. În paragraful 24 al deciziei antereferite, Curtea a mai arătat că, pe considerentul egalității de tratament între persoanele cu handicap grav sau accentuat, facilitățile fiscale aplicate veniturilor de natură salarială ar trebui să se extindă și asupra veniturilor obținute din activități independente — profesii libere, așa cum, de altfel, legiuitorul a înțeles să le extindă și asupra veniturilor realizate din pensii de către persoanele cu handicap grav sau accentuat.

39. Curtea reține, în prezenta cauză, aplicând *mutatis mutandis* raționamentul din decizia antereferită, că beneficiul prevăzut de art. 58 din Legea nr. 263/2010 trebuie să se extindă și asupra persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap ulterior calității de asigurat. Ceea ce diferențiază cele două categorii de persoane, respectiv momentul dobândirii handicapului, prin raportare la data la care persoana cu handicap a devenit asigurat în sistemul de asigurări sociale de stat, nu este un element decisiv care, având în vedere scopul urmărit de legiuitor, respectiv acordarea unui beneficiu în materia pensiei pentru limită de vârstă, să anuleze trăsătura comună a celor două categorii de persoane.

40. Or, în condițiile în care **obiectivul urmărit de legiuitor constă în compensarea condiției de handicap prin acordarea în condiții avantajoase a pensiei pentru limită de vârstă, împrejurarea că unele persoane cu handicap au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în vreme ce alte persoane cu handicap au realizat un stagiul de cotizare ulterior calității de asigurat nu constituie o justificare obiectivă și rezonabilă a diferenței de tratament juridic pe care legiuitorul o instituie**. Prin urmare, Curtea conchide că acest criteriu nu este unul rezonabil, ci, dimpotrivă, arbitrar.”

34. Curtea Constituțională nu a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii judiciare

35. Prin Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 23 iunie 2020, s-a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru „interpretarea dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind

sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 58 poate fi cumulată cu aceea reglementată de art. 55 din Legea nr. 263/2010”.

36. Pentru identificarea motivelor decisive pentru respingerea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sunt relevante paragrafele 89—94 din decizia evocată:

„89. În acord cu orientarea jurisprudențială anterior menționată, se constată că, în cauza pendinte, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu îndeplinește condițiile unui act de sesizare legal întocmit, în raport cu dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă.

90. Aceasta deoarece, atunci când a trebuit să exprime punctul său de vedere asupra chestiunii de drept în legătură cu care a declanșat procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța de trimitere s-a limitat să arate «a) situația de fapt», «b) cadrul legal incident» și să prezinte două variante de interpretare a dispozițiilor legale ce fac obiectul prezentei sesizări, arătând că ambele interpretări pot fi susținute cu «argumente pertinente».

91. Nu s-ar putea considera că actul de sesizare al Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — încheierea dată în condițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă — îndeplinește cerințele impuse de textul de lege menționat întrucât ar cuprinde implicit punctul de vedere al instanței. În primul rând, dispozițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu permit o astfel de interpretare, legiuitorul impunând în mod expres condiția ca încheierea de sesizare să cuprindă «punctul de vedere al completului de judecată». În al doilea rând redarea unor posibile interpretări ale normelor legale asupra cărora se cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea o dezlegare de principiu nu poate reprezenta punctul de vedere al completului de judecată în sensul textului de lege anterior menționat.

92. Cât timp titularul sesizării este însăși instanța de trimitere și cât timp art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă impune condiția ca încheierea de sesizare să cuprindă punctul de vedere al completului de judecată, împrejurarea că există mai multe interpretări posibile ale normelor legale în discuție nu este nici relevantă și cu atât mai puțin suficientă din perspectiva verificării îndeplinirii acestei condiții prevăzute de art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

93. Nimic nu împiedica completul de judecată — dimpotrivă, norma cuprinsă în art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă instituie o obligație în acest sens în sarcina titularului sesizării — să opteze, argumentat, pentru una dintre interpretările posibile ale dispozițiilor legale cu a căror dezlegare de drept investește Înalta Curte de Casație și Justiție. Numai în acest fel se poate considera îndeplinită condiția cuprinsă în art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă — «încheierea (...) va cuprinde punctul de vedere al completului de judecată», legiuitorul nepermițând acoperirea acestei condiții prin prezentarea unor puncte de vedere doctrinare sau jurisprudențiale.

94. Simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept sau divergența de interpretare existentă între reclamant și părât ori în plan doctrinar sau jurisprudențial nu poate constitui temei pentru inițierea acestui mecanism de unificare jurisprudențială, fiind imperios necesar ca punctul de vedere al instanței de trimitere să cuprindă o argumentare temeinică asupra admisibilității sesizării (în acest sens, Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015; Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015; Decizia nr. 21 din 13 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 4 octombrie 2016, etc.).”

VIII. Opinia judecătorilor-raportori

37. Judecătorii-raportori au apreciat că nu poate fi reținută ca fiind îndeplinită condiția cu privire la existența unei practici

judiciare neunitară, astfel încât au propus respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării cu recurs în interesul legii.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

Analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii

39. Verificând regularitatea sesizării, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov care, potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, are *legitimare procesuală* pentru declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii, în scopul interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești.

40. Cu referire la cerințele de admisibilitate a recursului în interesul legii, art. 515 din Codul de procedură civilă stabilește astfel: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

41. Din cuprinsul normei anterior citate rezultă următoarele condiții care trebuie îndeplinite pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil:

- sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept;
- problema de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești;
- dovada soluționării diferite de instanțele judecătorești să se facă prin hotărâri judecătorești definitive;
- hotărârile judecătorești definitive să fie anexate cererii.

42. În ceea ce privește *obiectul recursului în interesul legii* se apreciază că acesta se constituie într-o veritabilă problemă de drept, în sensul celor ce se vor clarifica în continuare (nevoie ce reiese din constatarea existenței unei neconcordanțe între dispozitivul hotărârii de colegiu prin care s-a decis formularea sesizării și motivele arătate în cuprinsul acesteia).

43. Astfel, deși în dispozitivul Hotărârii nr. 30 din 16 aprilie 2021 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov problema de drept a fost indicată ca vizând *„interpretarea sintagmei «alte acte normative» din cuprinsul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul de a se stabili dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr. 263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie”*, se constată că ea nu coincide cu cele explicitate în cuprinsul memoriului de sesizare cu prezentul recurs în interesul legii și care surprind în mod fidel și adecvat problema de drept reală.

44. Simpla explicitare a sintagmei menționate din cuprinsul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, fără plasarea acesteia în contextul solicitării aplicării, într-o cauză determinată, atât a prevederilor art. 55, cât și a dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 263/2010, cu consecința unui posibil cumul al reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de aceste norme, nu ar avea ea însăși sau în mod singular aptitudinea de a clarifica problema de drept veritabilă generată în cauzele respective.

45. Mai mult decât atât, sintagma *„alte acte normative”* din cuprinsul art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 constituie doar un argument ce trebuie evaluat în contextul raționamentului juridic ce trebuie realizat pentru stabilirea unei concluzii cu privire la problema cumulului reducerii vârstei standard de pensionare pentru persoanele cu handicap care au desfășurat activitate și în condițiile superioare de muncă, argument care ar putea conduce instanțele la concluzii divergente, pentru motivul că cele două beneficii (art. 55 și 58), în ceea ce privește persoanele cu handicap, sunt cuprinse în același act normativ, iar nu în Legea nr. 263/2010 și un alt act normativ, aspect care ar putea intra în contradicție cu cele prevăzute de art. 60 alin. (2) din legea de referință.

46. În schimb, în expozeul Hotărârii nr. 30 din 16 aprilie 2021 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov se arată cu claritate că *„problema de drept ce a creat divergență de practică judiciară vizează posibilitatea de a se cumula, în cazul persoanelor care beneficiază de încadrare într-un grad de handicap și au desfășurat și activitate încadrată într-o grupă superioară de muncă, reducerea vârstei standard de pensionare reglementată de art. 58 din Legea nr. 263/2010 și cea stabilită de art. 55 din același act normativ”*, enunț care corespunde problemei de drept cu privire la care se pretinde că a fost soluționată în mod neunitar de către instanțele judecătorești, problemă de drept care va fi plasată în contextul interpretării și aplicării art. 60 alin. (2) din același act normativ.

47. O atare clarificare a obiectului prezentului recurs în interesul legii conduce la constatarea identității dintre problema de drept sesizată prin acest recurs în interesul legii și chestiunea de drept care a constituit obiectul cererii formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, înregistrată în Dosarul nr. 2.672/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, finalizat prin pronunțarea Deciziei nr. 12 din 17 februarie 2020, în sensul respingerii sesizării, ca inadmisibilă.

48. Având în vedere aceste precizări, se apreciază că obiectul recursului în interesul legii vizează o problemă de drept veritabilă având vocația teoretică de a fi dezlegată în cadrul acestui mecanism de unificare, întrucât ea constă în interpretarea coroborată a unor norme legale și identificarea, prin aplicarea mecanismelor de interpretare a legii, a soluției în acord cu legea și principiile de drept.

49. Se constată însă că nu sunt îndeplinite celelalte condiții de ordin formal pentru admisibilitatea recursului în interesul legii.

50. Titularul sesizării a arătat în cuprinsul memoriului înaintat Înaltei Curți de Casație și Justiție că există practică neunitară a instanțelor judecătorești în problema de drept semnalată, atașând, pentru documentarea acestui aspect, două hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de Curtea de Apel București și, respectiv, de Curtea de Apel Brașov, prin care aceasta a primit o dezlegare neuniformă.

51. Astfel, prin Decizia civilă nr. 2.131 din 13 iulie 2020 a Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, pronunțată în Dosarul nr. 38.736/3/2018, s-a negat posibilitatea cumulării beneficiului reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 55 și 58 din Legea nr. 263/2010, concluzie stabilită, în principal, pe baza unei interpretări literale a normei de la art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

52. Prin Decizia civilă nr. 118/Ap din 9 februarie 2021 a Curții de Apel Brașov — Secția civilă s-a dat o dezlegare diferită a aceleiași probleme de drept, instanța reținând că este posibil cumulul celor două beneficii reglementate de art. 55 și 58 din Legea nr. 263/2010 de către contestatarul pricinii respective, apelându-se nu numai la interpretarea gramaticală sau literală, ci și la celelalte metode de interpretare — interpretare logică, sistematică și teleologică.

53. Existența a doar două hotărâri judecătorești definitive prin care au fost pronunțate soluții divergente asupra problemei de drept supuse analizei în prezentul recurs în interesul legii constituie însă numai un posibil indiciu în direcția unei practici judiciare divergente, întrucât noțiunea de practică judiciară presupune că instanțele judecătorești au fost investite cu soluționarea acelei probleme de drept într-un număr mai semnificativ de cauze, astfel încât devine posibilă identificarea unei orientări majoritare și a alteia minoritare sau a unei divergențe serioase între instanțele judecătorești în interpretarea și aplicarea legii.

54. De regulă, un număr relativ restrâns de hotărâri judecătorești în soluționarea neunitară a aceleiași probleme de drept se circumscrie, din perspectiva acestei condiții de admisibilitate, mecanismului alternativ de unificare a pronunțării unei hotărâri prealabile pentru a se da o dezlegare de principiu chestiunii de drept în discuție.

55. Totodată, în evaluarea acestei condiții vizând întinderea practicii judiciare, alături de celelalte condiții de admisibilitate a procedurii hotărârii prealabile, ar fi necesar să fie luată în considerare și vocația redusă în practică a aplicabilității concomitente a celor două norme — art. 55 și 58 din Legea nr. 263/2010 — având în vedere premisele de fapt obligatorii, anume ca asiguratul să fie o persoană cu handicap grav, accentuat sau mediu și, în același timp, să fi desfășurat activitate în grupele superioare de muncă, situații care, se presupune, sunt rare totuși în realitatea socială.

56. Procedând și la verificarea actelor Dosarului nr. 2.672/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care s-a pronunțat Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020, de respingere, ca inadmisibilă, a sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la o chestiune de drept identică, se constată că și în acel dosar au fost atașate ori doar s-a făcut referire la trei hotărâri judecătorești pronunțate pe aceeași chestiune de drept, anume: Decizia civilă nr. 662/AS din 7 decembrie 2016 a Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, Sentința civilă nr. 1.048 din 22 februarie 2019 a Tribunalului București — Secția a VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, aflată în apel pe rolul Curții de Apel București la momentul respectiv, dar soluționarea apelului a fost suspendată în temeiul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și Decizia civilă nr. 97 din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

57. Prin urmare, chiar reunind cele două hotărâri judecătorești atașate la memoriul de recurs în interesul legii cu cele două hotărâri judecătorești definitive din dosarul constituit pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, condiția cu privire la existența unei practici judiciare neunitare, în contextul acestei cerințe de admisibilitate a recursului în interesul legii, în continuare, nu poate fi reținută ca fiind îndeplinită.

58. În principiu, practica judiciară neunitară trebuie să fie mai consistentă în cazul recursului în interesul legii decât în mecanismul hotărârii prealabile, procedura din urmă justificându-și pe deplin utilitatea și eficiența în ipoteza unei practici judiciare incipiente sau în curs de formare.

59. Lipsa sau existența unei practici judiciare simbolice pentru declanșarea recursului în interesul legii a fost sancționată cu inadmisibilitatea sesizării într-o jurisprudență constantă a

instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare; în acest sens a se vedea deciziile Completului pentru soluționarea recursului în interesul Legii nr. 6 din 8 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 2 februarie 2015; nr. 11 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 13 iulie 2016, paragrafele 24 și 25; nr. 18 din 2 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 7 decembrie 2017, paragrafele 39—48; nr. 19 din 14 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.192 din 8 decembrie 2020, paragrafele 40—45; nr. 3 din 15 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 22 aprilie 2021, paragrafele 34, 35 și 43—49 etc.

60. Având în vedere neîntrunirea acestei cerințe de ordin procedural, în aplicarea prevederilor art. 515 din Codul de procedură civilă, recursul în interesul legii va fi respins ca inadmisibil, neimpunându-se analizarea pe fond a problemei de drept.

61. Nu este lipsită de importanță precizarea că nu s-ar putea concluziona în sensul neîndeplinirii rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, astfel cum stabilește art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, chiar dacă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea aceleiași chestiuni de drept a fost și ea respinsă, ca inadmisibilă, prin Decizia nr. 12 din 17 februarie 2020, soluție identică și în privința prezentului recurs în interesul legii, întrucât îndeplinirea acestui rol de către instanța supremă nu se poate realiza decât în condițiile legii, respectiv cu respectarea dispozițiilor imperative ale art. 515 din Codul de procedură civilă (în cazul recursului în interesul legii) sau a prevederilor arătate în considerentele deciziei pronunțate în mecanismul hotărârii prealabile.

62. În acest context, se apreciază că ar putea fi formulată o nouă sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii, în măsura în care soluțiile definitive ce se vor pronunța de către instanțele judecătorești cu privire la această problemă de drept vor fi divergente și vor avea aptitudinea de a contura o veritabilă practică judiciară, la un nivel corespunzător pentru inițierea recursului în interesul legii, depășind stadiul unor soluții izolate, inconsistente numeric.

63. Pentru aceste motive, în aplicarea dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă, prezentul recurs în interesul legii va fi respins ca inadmisibil.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, cu privire la următoarea problemă de drept:

Interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 58 poate fi cumulată cu aceea reglementată de art. 55 din Legea nr. 263/2010.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 iunie 2021.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 2.636 din 21.09.2021 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul VIII din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu

modificările și completările ulterioare, tabelul „Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2021” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2021
mii lei

Denumire program de sănătate	Credite de angajament pentru anul 2021	Credite bugetare pentru anul 2021
Programul național de oncologie, din care:	2.813.410,00	2.717.633,00
Subprogramul de tratament medicamentos al bolnavilor cu afecțiuni oncologice (adulti și copii)*	2.358.215,00	2.368.970,00
Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT	51.856,00	42.467,00
Subprogramul de reconstrucție mamară după afecțiuni oncologice prin endoprotezare	427,00	427,00
Subprogramul de diagnostic și de monitorizare a bolii reziduale a bolnavilor cu leucemie acută prin imunofenotipare, examen citogenetic și/sau FISH și examen de biologie moleculară la copii și adulți	3.470,00	3.455,00
Subprogramul de radioterapie a bolnavilor cu afecțiuni oncologice realizate în regim de spitalizare de zi (adulti și copii)	399.346,00	302.218,00
Subprogramul de diagnostic genetic al tumorilor solide maligne (sarcom Ewing și neuroblastom) la copii și adulți	96,00	96,00
Programul național de diabet zaharat	1.895.238,00	1.753.202,00
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	54.821,00	54.821,00
Programul național de tratament pentru boli rare*	371.605,00	337.114,00
Programul național de tratament al bolilor neurologice*	160.928,00	160.928,00
Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei	187.525,00	187.525,00
Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)	16.796,00	14.560,00
Programul național de boli endocrine	2.219,00	2.219,00
Programul național de ortopedie	74.324,00	74.324,00
Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice	276,00	276,00

* Sumele nu includ valoarea creditelor de angajament și bugetare aferente contractelor cost-volum. Valoarea acestora este prevăzută distinct.

Denumire program de sănătate	Credite de angajament pentru anul 2021	Credite bugetare pentru anul 2021
Programul național de boli cardiovasculare	260.296,00	176.000,00
Programul național de sănătate mintală	2.397,00	2.568,00
Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță, din care:	21.645,00	16.682,00
Subprogramul de radiologie intervențională	17.411,00	12.719,00
Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos	2.712,00	2.233,00
Subprogramul de tratament al hidrocefaliei congenitale sau dobândite la copil	258,00	258,00
Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular	1.264,00	1.472,00
Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică	1.251.511,00	1.251.511,00
Total	7.112.991,00	6.749.363,00
Cost volum	1.528.709,00	1.582.983,00
Total general	8.641.700,00	8.332.346,00”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 21 septembrie 2021.
Nr. 878.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

